

ת"פ 24432/04/18 - מדינת ישראל נגד מוחמד עביד (עציר),

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 24432-04-18 מדינת ישראל נ' עביד(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
מדינת ישראל ע"י פמ"י פלילי

המאשימה

נגד

מוחמד עביד (עציר), ע"י ב"כ עו"ד מחמד
מחמוד

הנאשם

גזר דין

כתב האישום

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות ובעובדות המנויות בכתב האישום המתוקן במסגרת הסדר, בכך שביום 4.4.2018 אחר הצהריים, בעת שנערכה פעילות יזומה של כוחות הביטחון בשכונת עיסאווה בירושלים, היה הנאשם מעורב בידיוי מספר אבנים ממרחק של כ-30 מטרים לעבר כוחות הביטחון. כל זאת במסגרת אירוע שבו הושלכו לעבר כוחות הביטחון אבנים לאורך כ-3 שעות בהפוגות. בגין כך הואשם הנאשם והורשע על-פי הודאתו בביצוע עבירה של ניסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיפים 1274(1) - (3) ו-25 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - **החוק**).

הצדדים הגיעו להסדר דיוני בעניין הודיית הנאשם בכתב אישום מתוקן, אך ההסדר לא כלל הסכמה עונשית, וכל צד היה חופשי לטעון את טיעוניו.

רישום פלילי

לנאשם רישום פלילי מבית משפט לנוער בעבירות דומות של השתתפות בהתפרעות והפרעה לשוטר בנסיבות מחמירות. בגין אישומים אלו נגזר דינו של המשיב ל-5 חודשי מאסר בפועל, ותלוי ועומד נגדו מאסר מותנה של 4 חודשים בעבירות התפרעות או הפרעה לשוטר בנסיבות מחמירות שעשוי להיות בר-הפעלה בתיק שלפנינו [ת"פ (נוער שלום י-ם) 28790-11-16, גז"ד מיום 29.3.2017 - להלן - **תיק התנאי**]. הצדדים חלוקים בשאלת רלבנטיות המאסר המותנה. אגע בכך בהמשך.

תסקיר

מהתסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם עולה, כי מדובר בצעיר כבן 19, השלישי מבין ארבעה ילדים. הוא נולד וגדל בעיסאויה במזרח ירושלים, סיים 9 שנות לימוד ויצא לעבוד בשלב מוקדם. הוא עבד בעבודות שונות. שירות המבחן ציין כי הנאשם הכחיש באוזניו את ביצוע העבירה וטען כי הודה בשל הסדר הטיעון, ולטענתו באותו יום לא עבד ושהה בבית הוריו. הנאשם ציין כי ברקע הדברים היה חשוף באזור מגוריו לאירועים עוברי חוק כלפי כוחות הביטחון, אך יחד עם זאת התקשה לשתף ולפרט התייחסות קונקרטית לסוגיה זו. שירות המבחן העריך כי נשקפת מן המשיב רמת סיכון גבוהה להישנות אותן עבירות, בין היתר בשל דפוסי התנהגותו ונטייתו לאימפולסיביות בעתות לחץ וקושי בהצבת גבולות פנימיים. שירות המבחן עמד על כך שאישיותו של הנאשם עודה בתהליכי גיבוש. בסופו של דבר המליץ שירות המבחן על הטלת עונש מוחשי ומרתיע.

טיעונים לעונש

מחד, המאשימה טוענת כי יש להטיל על הנאשם 20 חודשי מאסר לנוכח נסיבות המקרה ועברו הפלילי של הנאשם. הופניתי לפסיקה.

מאידך, הסניגור טוען כי ניתן להסתפק בעונש של חודשי מאסר בודדים, וטוען כי המאסר המותנה אינו חל משום שהוא נוקב בעבירות ספציפיות שאינן מתקיימות כאן.

קביעת מתחם הענישה

מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה.

אשר לערך המוגן

העבירות אותן עבר הנאשם פוגעות בערך המוגן של שמירה על שלום הציבור וביטחון, לרבות השמירה על הסדר הציבורי, והשמירה על אוכפי הסדר הציבורי, דהיינו כוחות הביטחון, הנמצאים בחזית המאבק היומיומי אל מול אירועי מחאה ואלימות שמסתיימים לא אחת בנפגעים בנפש ובפגיעה קשה ברכוש. בעניינו מידת הפגיעה בערך המוגן נמצאת ברף הבינוני הואיל ומדובר במספר אבנים שנזרקו באירוע מתמשך, וממרחק של עשרות מטרים מכוחות הביטחון, מבלי שנגרם להם נזק בפועל.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40ט' לחוק העונשין

בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לעניין קביעת המתחם: משעה שמדובר בזריקת מספר אבנים במסגרת אירוע שארך כשלוש שעות, לא ניתן לומר כי אין מדובר באירוע מתוכנן, ובוודאי שלנאשם הייתה הזדמנות לחדול ממעשיו בכל שלב של האירוע; הנאשם הוא בגיר ולכן אחראי באופן מלא למעשיו; הנזק הפוטנציאלי מיידיו אבנים לעבר הזולת הוא רב ויכול להסתיים בקורבנות בנפש, דבר שלא אירע כאן בפועל; הנאשם לא פירט מה

הניעו לבצע את המעשה, אך ציין כי הדברים באו על רקע החיכוכים הבלתי פוסקים עם כוחות הביטחון.

מדיניות הענישה הנוהגת

ברגיל, מוטלים עונשי מאסר ממשיים שאינם פוחתים מ-5 חודשים. בהקשר זה מפנה לעפ"ג (י-ם) 3148-02-16 מ"י נ' **ג'ועבה** (מיום 24.2.2016), שם נקבע מתחם שבין 8 ל-20 חודשים בנסיבות של התפרעות חמורה בהר-הבית, תוך שהנאשם שם יידה מספר אבנים בעודו רעול פנים כשבהתפרעות נפגעו שוטרים; עפ"ג (י-ם) 30191-02-15 מ"י נ' **אגרוף** (31.3.2015), שם נקבע בנסיבות של התפרעות מאסיבית בהר הבית מתחם שבין 7 ל-11 חודשי מאסר ונגזרו בפועל 11 חודשים לאדם בעל עבר פלילי ותנאי (העונש שנגזר לא כלל את המאסר המותנה שהופעל); עפ"ג (י-ם) 21523-08-15 מ"י נ' **ענאתי** (מיום 14.10.2015), שם נקבע מתחם ענישה של בין 6 ל-15 חודשי מאסר בנסיבות של זריקת שתי אבנים בהתפרעות בעיר העתיקה, והעונש הוחמר ל-6 חודשי מאסר בפועל. אימצתי מתחם זה בת"פ 17526-04-17 מ"י נ' **בדר** (מיום 10.9.2017) שם גזרתי על נאשם 10 חודשי מאסר בפועל, שהיה לו עבר פלילי במעשים דומים. ביום 20.3.2018 הטלתי 10 חודשי מאסר על מי שהורשע בידוי שתי אבנים במהלך התפרעות שבה נפצעו שוטרים (ת"פ 59696-12-17 מ"י נ' **אבראהים**) על בסיס מתחם שבין 6 ל-15 חודשי מאסר. בתיק אחר הטלתי 12 חודשי מאסר על נאשם בנסיבות חמורות יותר - יידוי אבנים וגולות ברוגטקה עם אחרים לעבר כוחות הביטחון - [ת"פ 39122-12-17 מ"י נ' **ח'לאילה** (מיום 29.3.2018)]. ביום 17.4.2018 הטלתי 9 חודשי מאסר על נאשם שיידה אבן באמצעות רוגטקה במהלך התפרעות (ת"פ 46962-01-18 מ"י נ' **ח'טיב**) על בסיס מתחם שבין 6 ל-15 חודשים. יצוין, כי ביום 7.2.2018 גזרתי את דינו של נאשם, שיידה בפועל אבן אחת במסגרת התפרעות, שם הסתפקתי ב-4 חודשי מאסר בקירוב, על בסיס מתחם שבין 3 ל-14 חודשים (ת"פ 10404-08-17 מ"י נ' **קראוני**) ואולם שם דובר בנאשם ללא עבר פלילי. ערעור המדינה על גזר הדין נדחה בשל נסיבותיו הספציפיות של הנאשם [עפ"ג (י-ם) 1149-03-18 מ"י נ' **קראוני**].

המאשימה שבה והיפנתה **לעניין נג'אר** - כבר אמרתי שלדעתי, ההפנייה אינה במקומה הואיל ומדובר בתיק שנדון בבית המשפט המחוזי כערכאה ראשונה והואיל והמתחם שם נקבע בשל הנסיבות השונות של אותו תיק. מעבר לאמור, בית המשפט המחוזי אישר מתחמים נמוכים במידה ניכרת בתיקים אליהם הפניתי, וממילא רמת הענישה הנוהגת רחוקה מן המתחם הנטען. מעבר לאמור, עיון בעניין נג'אר מעלה כי בנסיבות ההתפרעות שנדונה בו, אותו נאשם יידה 10 אבנים לעבר כוחות הביטחון - דהיינו במעשה אחר במהותו לנוכח היידוי בפועל וכמות האבנים ומכאן המתחם המחמיר.

מתחם הענישה

בנסיבות המעשה שלפנינו, הנאשם לא הואשם בנטילת חלק בהתפרעות, אלא ביידוי מספר אבנים לעבר כוחות הביטחון ממרחק של כ-30 מטרים. לא נטען כי באירוע נפצעו שוטרים או כי נגרם נזק לרכוש. לפיכך, מתחם הענישה צריך לעמוד על 5 - 12 חודשי מאסר וענישה נלווית.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40"א לחוק העונשין

ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: מדובר בנאשם צעיר לימים ואולם אין זהו מאסרו הראשון, כך שמידת הפגיעה בו בהקשר זה תהא פחותה; משפחתו אינה נסמכת עליו

לפרנסתה באופן בלעדי, כך שגם הפגיעה במשפחה פחותה; הנאשם אמנם הודה לפניי במעשים, אך הכחיש אותם לפני שירות המבחן - דבר המלמד על כך שהודאתו אינה שלמה; לנאשם עבר פלילי באותן עבירות, למרות היותו עלם צעיר, עבירות שביצע עוד בהיותו נער. הדבר מלמד על כך לא למד לקח ולמרות ניסיונו מאחורי סורג ובריח, שב וביצע את המעשים פעם נוספת תקופה לא ארוכה לאחר שסיים לרצות את עונשו הקודם.

המיקום במתחם

לנוכח האמור, יש למקם את הנאשם בחלק האמצעי של המתחם.

הפעלת המאסר המותנה

שמעתי את טענות הצדדים לעניין המאסר המותנה. על-פי המבחנים הקיימים בפסיקה, יש מקום להפעיל את המאסר המותנה, משום קרבתן של העבירות מבחינה מהותית והן מבחינת התכלית ההרתעתית של המאסר המותנה ככלי ענישתי צופה פני עתיד. בהקשר זה מפנה לרע"פ 296/17 **חאג' יחיא נ' מ"י** (מיום 15.3.2017) בסעיף 8.

גזירת הדין

לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי מיום מעצרו (רישום שב"ס הוא שיכריע);
- ב. 8 חודשי מאסר, שלא ירצו אלא אם יעבור הנאשם את העבירה בה הורשע או כל עבירת פשע כלפי שוטרים, וזאת בתוך שלוש שנים מיום שחרורו;
- ג. מפעיל את עונש המאסר המותנה של 4 חודשים שנגזר על הנאשם בתיק התנאי, וזאת מחצית בחופף ומחצית במצטבר לעונש שהוטל עליו בתיק זה, כך שבסה"כ ירצה הנאשם 8 מאסר מיום מעצרו - רישום שב"ס הוא שיכריע;
- ד. קנס בסך 5,000 ₪, אשר ישולם החל מיום 1.5.2019, או חודש מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים ב-1 בכל בחודש. לא ישולם תשלום במועד או לא ישולם כלל, יעמוד הקנס לפירעון מיידי.
- ה. התחייבות בסך 10,000 ₪ שלא לעבור כל עבירה מסוג פשע כלפי שוטרים לרבות העבירה בה הורשע במשך שנתיים מיום שחרורו, או 60 ימי מאסר תמורתה אם לא תיחתם. הובהר לנאשם שמשמעות ההתחייבות היא, כי אם יעבור את העבירה בתוך התקופה שצוינה, בית המשפט שיגזור את הדין יהא חייב לחלט את ההתחייבות כקנס.

שב"ס יחתים כעת את הנאשם על ההתחייבות לפני הוצאתו מבית המשפט.

יש לשלוח לשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ח' חשון התשע"ט 1 באוקטובר 2018, במעמד הנוכחים.